نورک آکا

ليکوال: داکتر معمار حشمت الله اتمر

بخليک : [illegible] / کال ۱۴۰۵ [illegible]

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

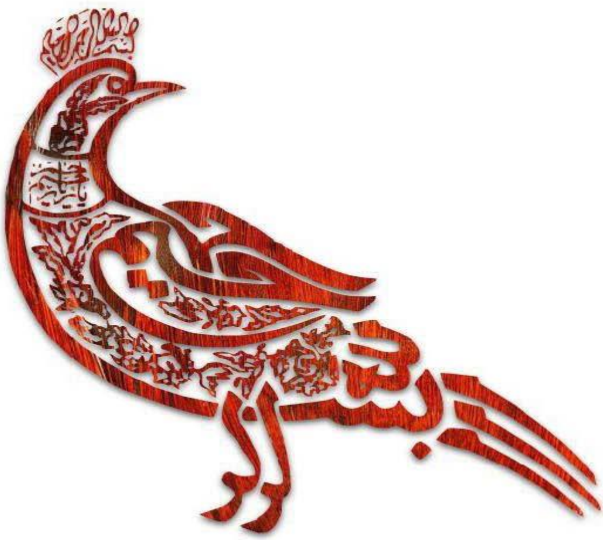

(c) ketabton.com: The Digital Library

لیکي پوهه:

سرلیک: نورک اکا

لیکوال: ډاکټر معمار حشمت الله ,, اتمر ،،

اېډېټور:

د پخښتی ډیزان: ډاکټر معمار حشمت الله ,, اتمر ،،

خپرندوی:

چاپشمېر: ۳۰

چاپ نېټه: میاشت - وږی / کال ۱۴۰۵

واټس اپ: ۹۳۷۹۹۳۷۶۹۹۸+

برېښنالیک:

atmar_hashmatullah@yahoo.com

د چاپ حقوق له لیکوال او خپرندوی سره خوندي دي، بې اخځ ښوونې ترې د ګټې اخیستنې اجازه نه شته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورک اکا

....

لړلیک

سرلیک **چوپړی**

پخښتئ.. ۱

بسم الله الرحمن الرحیم ۲

لیکي پوهه:.. ۳

لړلیک ٤

تراڼ (پیل، شروع، برید).. ٥

د یادښتونو له پاره:.. ۷

ناندوله (ناول، کیسه یا داستان) ۸

د چاپ شویو کتابونو لېست.. ٦۹

د کار لاندې کتابونو لېست ۷۳

د امکان او وخت په صورت کې... ۷٤

د پخښتئ ځتې ۷٥

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورک اکا
....

تراڼ (پیل، شروع، برید)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِيمِ، الْحَمْدُ لِلَّهِ إجْلَالًا لِقُدْرَتِهِ، وَ لَا إلَهَ إلّا اللَّهُ خُضُوعاً لِعِزَّتِهِ، وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍوَآلِهِ .

بې پایه ستاینه او بې حده مننه، د هغه سپېڅلي ذات نه چې د وجود مانۍ او کاینات یې د انساني وجود د تکامل او د انسان له پاره د خپل سپېڅلي ذات او عبادت د حقیقت له پېژندلو پرته جوړ کړل. هغه د ذات پوهه، عالي، لوړ او ښکلي نومونه دي، او کائناتو د پیدایښت یوه حتمي لامل دی. عظمت، د تولي نړۍ موجودیت، د ناڅاپه څخه راوتل، حق د رسیدو جوهر په یوه والي کې د اعتراف، تباهۍ او بې وسۍ یوه له لوړو وسیلو څخه دی.

ګرانو لوستونکو!

دا ځل مې و غوښتل یوه بل حقیقي داستان یا ناول چې کیسه یې په هېواد کې د ننه، فارياب ولایت کې پیل شوې، وروسته بیا کابل ښار ته غزېدلې او روانه ده، د خپلو کتابونو مینوالو او لوستونکو سره ګډ (شریکه) کړم.

زما د کتابونو مینه وال یوازې معماران او انجینران نه دي، نه باید اوسي، نوځکه غواړم ورځ په ورځ د خپلو لیکونو کې توپیر راوړم چې د هرې څانګې مینه وال په کې دېر شي، دا کار به ما دېته اړ کړې چې لیکنې مې توپیر و لري او هم به مې مینه وال دېر شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورک اکا
....

پاکه ربه!
زموږ له پاره خپله لاره بې ستونزې کړه، تر څو موږ له تا پرته بل څوک و نه وینو او نه یې پېژنو. زموږ سره مرسته و کړه تر څو مو په وجود کې د غرور نخښه پاتې نه شي او د اسلام د دین له سپیڅلو بنده ګانو څخه مو و بولې.

يادونې:

- د پخښتی انځور نور محمد (نورک اکا) په اجازې سره، اخیستل شوی او خپور شوی دی.
- د نظر ټولو خاوندانو او هغه څوک چې دا کتاب لولي په ډېر درنښت هیله کیږي چې، خپلې غوښتنې او وړاندیزونه د دې کتاب د بیا کتنې له پاره، زما سره ګډ (شریکه) کړئ.

Whatsapp: ۰۰۹۳۷۹۹۳۷۶۹۹۸

په در نښت
ډاکټر معمار حشمت الله اتمر

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورک اکا

....

د یادښتونو له پاره:

۱- ....

۲- ....

۳- ....

۴- ....

۵- ....

۶- ....

۷- ....

۸- ....

۹- ....

۱۰- ....

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورک اکا

....

ناانډوله (ناول، کیسه یا داستان)

هغه څه باندې ۸۰ اتیا کاله پخوا د فاریاب ولایت مرکز(میمنې) په یوه کلي کې او دینداره کورنۍ کې، دې دنیا ته سترګې خلاصې کړې.

اصلی نوم یې نور محمد او بیا وروسته په نورک اکا مشهور شو.

د پلار نوم یې ګدای محمد او ډېر خواریکښ سړی و.

هغه ډېره مهربانه، غیرتي ښځه، دوې زامن او یوه لور درلودل.

هغوی ټولو، په خوشحالۍ سره ژوند تېراوه.

څه موده تېره شوه.

پلار یې ډېر کلک (سخت) ناروغه شو.

ښځې یې، هغه ډاکټر ته، بوته.

ډاکټر، هغه معاینه کړ.

څه دوایې یې ورته ورکړه.

هغه د دوا پر خوړو، پیل کړ.

مګر ورځ تر بلې به، ورانېده.

د هغه ښځه، امېندواره وه.

د درو میاشتو، ماشوم یې په خېټه (نس) کې و.

خپل مېړه به یې په ډاکټرانو او کله به یې په ملایانو او میا ګانو هم ګرځاوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورک اکا

....

هېڅ کس (هېڅوک) و نه توانېد چې، د هغه دوايي وکړي.

شپږ میاشتې تېرې شوې.

د هغوی کور ته، نوي ماشوم راغی.

په لمړی ورځ يې هغه، نږدې جومات ته وېوړ.

ملا امام د هغه په غوږ کې آذان وکړ او نوم يې پرې، نورمحمد کېښود.

درې ورځې يې لا نه وې تېرې شوې چې ګدای محمد يانې د نورمحمد پلار مړ شو.

خلک راټول او هغه يې د سیمې د دود سره سم، خاورو ته وسپاره.

د نور محمد دوې ورونه او يوه خور لږ لوی وو.

په خوشحالۍ کې د هغوی کور ته غم هم د ننه شو.

چا به ويل چې:

نورمحمد بد ګام (قدمه) و.

ځينو نورو به ويل:

دا د خدای رضا وه.

ښه او بد، د هغه په لاس کې دي.

هر څه وغواړي، هغه کوي.

د ګدای محمد ورونو او نورو دوستانو د هغه پاتیا (فاتحه) واخیسته او هغه پسې يې د دربیمې ورځې خير او خيرات هم وکړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورک اکا

....

د ګدای محمد ورونو، خویندو، او د هغه د ښځې دوستانو به د هغوی سره مرستې کوې، ځکه چې د هغه زامن او لور خورا کوشنیان وو.

مور به یې د هغوی پا لنه (سر پرستي) کوه.

ماشومان، ورځ تر بلې لوېدل.

هغوی ته کوم نږدې، ښوونځی نه و.

هغوی ټول بې زده کړې پاتې او ځوانان شوو.

هغوی ځانونو ته،دندې (کارونه) و موندل.

هر څه چې به یې ګټل، په ګده به یې خوړل او ژوند به یې په خورا خوشحالۍ سره، تېراوه.

ورونو یې د شاهي حکومت کانون (قانون) سره سم عسکرۍ خدمت ته لاړل او وروسته په خپلو دندو(کارونو) اخته شوو.

هر چا واده وکړ او د ګډ کور نه، جلا شوو.

خور یې هم واده شوه.

نور محمد هم یوویشت کلن او عسکرۍ ته سوک (سوق ، ور وپېژندل) شو.

څو ورځې وروسته یې د عسکرۍ دندې له پاره، کابل ښار ته ولېږه.

هغه د عسکرۍ دنده، په کابل کې، په یوې قشلې (فرقې) کې، پیل کړه.

د جمعې په ورځو به د کابل ښار مرکز ته، ته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورک اکا
....

په دې ورځ چې عمومي رخصتي وه، نه يواځې ملکي کارکونکي بلکه نظامي کار کونکي هم، رخصت وو.

د هېواد ګوډ، ګوډ نه راغلي ځوانان د عسکرۍ تېرولو د پاره چې کابل ولايت بيا خاصتاً کابل ښار ته راغلي وو، د جمعې په ورځ به ښار ته د خپل اړين توکو اخيستلو، ليک لېږلو، دوستانو او انډيوالانو ليدو له پاره، ښار ته، تلل.

هغوی سهار وختي به خپل ځانونه ښار ته رسول، دغرمې ډوډۍ به يې هم د چاينکي خونو، کبابي کاپيو(کافيو) او همدا راز د پل خشتي جومات تر څنګ د تولکی پلو، په خوړو او شين چای څښلو تېراوه.

د جمعې لمونځونه به يې د پل خشتي، شاه دوشمشېرې، آخر جاده، پخته فروشی او د زاړه ښار په نورو جوماتونو کې د ځايي خلکو تر څنګ (خوا) په جمع ادا کاوه او تر مازيګر ناوخته به، په ښار کې ګرځېدل او کله ناکله به د کابل سيند پر دواړو غاړو کېناستل او د سيند ننداره به يې کوه.

ځينې به يې د هغه پېر سينماوو ته تلل او د هندي پلمونو(فلمونو) ننداره به يې کوه.

په دې ورځ به، کابل ښاريان ډېر لږ، ښار او بازار ته وتل.

ښځې خو به هېڅ نه ليدل کېدي، کوم يوه که به د ډېر مجبوريت پر بنسټ له کوره وته، هغه به هم، د خپل شرعي محرم سره وته.

دا ورځ په کابل او ځينو نورو ښارونو کې په عسکر بازار ورځ، هم يا دېده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورک اکا

....

نورک اکا هم د نور عسکرو په شان د سهار چاى د ښلو نه وروسته د خپلو انډيوالانو سره ښار ته، ته.

هغه څو انډيوالان د خپل ولايت ځخه مونډلي وو، کوم چې د کاه فروشۍ په کوڅې کې يې د چرګانو کاروبار، کاوه.

هغه به هم التـه ته، د پل خشتي جومات تر څنګ به کېناسته هم به يې د چرګانو ننداره کوه او هم به يې شين چاى څښه.

د غرمې په وخت کې به يې التـه تولکي پلو اخيست کوم چې پاو په يوه غېران (قېران) د هماغه وخت پيسې وې، اخيست.

دا پلو به تود، خوشبويه او د آهن چادري په غابونو کې، کوم چې به د محلي البى (حلبي) جوړونکو د خوږا جوړ شوي وو، پلورېدل کېده.

عسکرو به دا پلو په مزه، مزه خوړه (خوړل).

بيا به يې، التـه د زاړو برنجي (برونز) سماوارونو نه، شين چاى اخيست، کوم کې به چې په ښکلو چيني چاينکو کې اچول کېده او د شنو چيني پيالو کې، کومو چې لاستي يې نه درلودل، څښل.

دا پيالي غوريي (شين) رنګ درلود او په اوزبکي پيالو مشهورې وې.

مازيګر به ورو، ورو سره غونډېدل او په ښاري بسونو کې به، خپلو فرقو ياني (يعنې) دندو خوا ته، تلل.

نورک اکا هم د نورو عسکرو په شان يوه غاب تولکي پلو اخيست او په خوند به يې خوړ.

وروسته به يې شين چاى هم څښه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورک اکا

....

کومه چرګه او یا چرګ چې به یې سهار د ګټې له پاره اخیستی و، د غران (قران) او یا روپۍ په ګټه به یې خرڅ او د خپل د غرمې ډوډۍ، چای او د دواړو خواوو، د موټر کرایه به یې، وېسته.

هغه هېڅ کله نه غوښتل چې په اخیستل شویو چرګانو کې، تاوان (نقصان، ضرر) وکړي.

کله به یې چې چرګان په ګټه نه خرڅېدل، بیا به یې هغه خپل ملګري ته پرېښودل، چې هغه ته یې خرڅ او پیسې ترې په بله جمعې ورځې کې، واخلي.

داسې ورځې شپې او شپې سبا کېدې.

یوه کال عسکري یې تېره کړه، بیا بل کال هم تېر شو.

هغه د عسکرۍ نه، خلاص (ترخیض) شو.

بیا دوې شپې یې د خپلو ملګرو سره د کاه فروشۍ په کوڅې کې تېرې کړې.

دوې ورځې وروسته، د خپلو نورو اندیوالانو سره، خپل ټاټوبې یانی پلارني ځای، فاریاب و لایت ته، لاړ.

څه موده یې الته تېره کړه.

مور یې هم مړه شوه.

ورونو یې، واده وکړ.

بیا یې خور هم واده شوه.

نورک اکا الته ډېر کوښښ وکړ تر څو دنده و مومي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مګر هغه، بریالی نه شو.

څه موده یې تېره کړه.

ډېر په تنګ شو.

بیا یې خپل ورور ته، و ویل:

دلته اخوا دېخوا ګرځم، کومه دنده هم نه شته.

مفت خوري مې هم، نه خوښېږي.

ښه به وې، د کوې دندې او یا کار د پاره، کابل ته لاړ شم.

ورور یې و ویل:

سمه ده!

هر څه چې ستا خوښه وې.

هغه سهار وختي له خوبه، پاڅېد.

اودس او لمونځ نه وروسته یې، خپل ورور نه خدای پاماني واخیسته او میمنې ښار ته، لاړ.

التـه، د کابل ولایت په بس کې، کښېناست.

نیمه ګړۍ وروسته، بس ډک او د سرای نه کابل ښار پر لور یې ،حرکت و کړ.

ماښام بس کابل ته ورسېد.

مسافر ترې، ښکته شوو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورک اکا

....

هرڅوک، په خپلو موخو پسې لاړل.

نورک اکا هم د نورو مسافر په څېر له بس نه کښته او د کابل ښار مرکز خوا روان شو.

البته د کاه فروشۍ کوڅې ته ننوت او د خپلو ملګرو کوټې ته، نږدې شو.

دروازه یې و تکوه.

ملګري یې، دروازه خلاصه کړه.

ګوري چې د دروازې تر څنګ، نورک اکا ولاړ دی.

هغه یې په غېږ کې ونیو او د هغه سره یې روغبړ وکړ.

بیا یې هغه د لاس نه ونیو او کوټې ته یې د ننه کړ.

ملګرو یې هغه ته توشکه سمه او د هغه یې وغوښتل چې پرې کښېني.

بل ملګرې یې بالښت د هغه تر څنګ کېښود.

یوه ملګر یې چایجوش واخیست او د کوټې نه، د باندې شو.

د سماوار نه یې، هغه ته شین چای راوړ او په پیالو کې یې و وېشه.

لږ کابلۍ شېرېني یې ملګري د الماری نه په غاب کې واخیسته او د نورک اکا مخې ته یې کېښوده.

خبرې، اترې پیل شوې.

لمړی کورني خبرې پیل او ملګرو یې د هغه د مور د مړینې په هکله، دوعا (دعا)، وکړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورک اکا

....

بیا ټولو، آمین و ویل.

چای وڅښنل شو.

د شپې ډوډۍ وخت ورسېد.

ملګرو یې، څه وریجې چې د غرمې نه پاتې وي، تودې کړې.

ټولو په خوراک، پیل کړ.

وروسته، د کسب او کار، خبرې پیل شوې.

بحث د چرګانو پلور او پېر و.

یوه به ویل:

نن مې دوې روپۍ وګټې.

بل به ویل:

نن بازار سوړ و، یوازې دوي چرګان مې په هندوانو خرڅ کړل او په هغو کې مې، ډېره ګټه وکړه.

بل یې و ویل:

کاشکې زمونږ ټول پېرودونکی، هندوان وی.

هغوی، ډېرې جګړې، نه کوي.

بیا نورک اکا، وخندل.

ټول خو، هندوان، نه دي.

دلته ۹۸ سلنه مسلمانان، ژوند کوې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورک اکا

....

نورک اکا و ویل:

تاسو ډېر ظالمان یاست.

ډېره ګټه د هر چا، خوښه راځي.

انصاف، ښه شی دی.

بیا، بل ملګري یې و ویل:

سمه ده!

هر څوک به په هغې دنیا کې، خپل ځواب وایی.

په دري ژبې کې وایي:

در دکان قصابی، بز از پای خود و گوسفند از پای خود آویزان است.

په خبرو خبرو، شپه پخه شوه.

د نورک اکا مشر ملګري و ویل:

شپه، پخه ده.

ښه به وي، چې شپه جوړه او ټول بیده شوو.

بیا توشکې اوارې او هر کس پر خپلو ځایونو پرېوتل او بړستنې یې پر ځانونو و غوړوې (کش کړې).

نورک اکا هم، په یوې توشکې پرېوت او خپل پټو یې پر ځان کش کړ.

ملګر یې، غږ کړ:

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورک اکا

....

یوه بړستنه واخله.

د کابل اوا(هوا) سهار وختي، سړه وي.

بیا به دې ساړه او ناروغه شې.

نورک اکا د خپل ملګري خبره، و منه.

هغه هم پر ځان بړستنه واچوه او بیده شو.

سهار وختي، ټول د لمانځه د ادا کولو د پاره پاڅېدل او کاه فروشي جومات ته، لاړل.

لمړی یې اودسونه او بیا یې لمونځ په جمع، ادا کړ.

د لمانځه نه وروسته، ټول کوټې ته، ستانه شو.

چای و څښل شو او ملګرو یې و ویل:

ته په کوټې کې، کښېنه!

مونږ به د کار او بار پسې لاړ شو.

نورک اکا و ویل:

زه هم د کارو بار له پاره (په خاطر)، دلته راغلی یم.

کوټې کې، زما زړه په تنګ راځي.

زه هم غواړم د چرګانو، کارو بار پیل کړم.

ملګرو یې و ویل:

ستا خوښه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورک اکا
....

ځرنګه چې ته، خوشحاله یې.

نورک اکا هم د کوټې نه، د باندې شو.

ملګرو یې، دروازه وتړه.

بیا ټول د کاه فروشۍ کوڅې پیل چې د پل خشتي څټ ته نږدې وه، لاړل.

چا خپل پروني اخیستي چرګان او چرګې د لروګو کفسونو سره سړک غاړې ته کېښودل، تر څو یې په ښې بیې یا ګټه، وپلوري.

نورک اکا هم د هغو تر څنګ کښېناست.

کوم کس (چا) چې به چرګان او چرګې پلور د پاره راوړې، په جګړو ،جګړو به یې پېرودل او لږ ځنډ وروسته به یې په ګټه پلورل.

غرمه شوه.

د تولکي تود پلو بوی هرې خوا، خپور شو.

نورک اکا هم د خپلو ملګرو سره روان شو او الته یې په خپلو ګټلو پیسو تولکی پلو، و خوړ.

بیا یې شین چای هم و څښه.

لمانځه نه وروسته، بېرته خپل ځای ته، ستون شو او تر ماښامه، په پېر او پلور اخته و.

ماښام د ملګرو سره یوه ځای، د هغوی کوټې ته، لاړ.

د شپې ډوډۍ خوړو نه وروسته، خپلو ملګروته یې، و ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورک اکا

....

زه غواړم په ټولو چارو کې د تاسو سره، خپله ونډه واخلم.

د کوټې د کرايې نه نيولې، تر خوړو او کالي منځلو، پورې.

ملګرو يې و ويل:

ته زمونږ، مېلمه يې.

مېلمه د خدای دوست دی.

مونږ د تا نه پيسې، نه اخلو.

نورک اکا د دري ژبې متل، و ويل:

مهمان يک روز، دو روز نه، تا نو روز.

ملګرو يې و ويل:

سمه ده!

هر څه چې، ستا خوښه وي.

سر له سبا، هغه هم په ټولو خرڅو(خرچو، مصرفونو) کې ونډه پيل کړه.

نورک اکا په کابل کې خوشحاله ژوند، پيل کړ.

سهار چای سره به يې حلوا کومه چې د خلکو د خوا، پل خشتي جومات ته خېرمه د خيرات او يا د قرانکريم ختم نه وروسته وېشل کېده، د نانوايي تودې ډوډۍ سره به يې لاس ته راوړه او د چای سره به يې خوړه.

غرمه يې هم د تولکي پلو، پر زړه پورې خواړه و.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورک اکا
....

شپه به د ملګرو سره د الوګانو(کچالانو) په پیاوې تېروه.

څه موده تېره شوه.

هغه ته یوه لیک ورسېد.

په لیک کې لیکل شوي و.

سلام و علیکم ورحمت الله و برکاته!
برادرمحترم، نور محمد خان:
یک هفته بعد در روز جمعه عروسی من است.
از شما دعوت به عمل می آید تا در عروسی بنده اشتراک نموده ممنون سازید.
با احترام
برادر بزرگ شما

نورک اکا هم د خپلو زېرمو پیسو نه یوه اندازه پیسې بېلې او پر هغو یې خپل ورور او ورېنداري ته، څه سوغات واخیستل او د چهار شنبې په ورځ یې، د کابل ښار نه، حرکت وکړ.

لمړی مزار شریف ښار او بیا وروسته د پنج شنبې په ورځ ناوخته فاریاب ولایت مرکز، میمنې ښار ته، ورسېد.

څو د کیکي (دقیقو) نه وروسته، هغه خپل پلارنې کور ته، ورسېد.

دروازه یې وټکوه.

کشر ورور یې دروازې ته، راغی.

هغه دروازه، خلاصه کړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورک اکا

....

ویې لید چې، یوه کس د دروازه تر څنګ (شا) ولاړ دی، مخه یې بلې خوا وه.

کشر ورور یې، هغه ته سلام ورکړ.

د نورک اکا ورته، پام شو.

بیا یې یو بل ته غېږه ورکړه او دواړو سره روغبړ وکړ.

ورونه او خور یې الته په وطن کې، ژوند کاوه.

خپله نور محمد، په کابل کې مسافر و.

نور محمد هم ډېر کاله وروسته، الته تللی و.

بیا کور ته، ننوت.

خور یې هم د هغه مخې ته راو وته او هغه ته یې سلام ورکړ.

هغه هم د خپلې خورې سلام ته، وعلیکم و ویل.

بیا یې هغه ته، و ویل:

دې کوټې ته، راشه!

نورمحمد د میلمه کوټې ته، ننوت او پر یوې توشکې، کښېناست.

سوغات یې هم خوا ته، کېښودل.

بیا یې یوه بالښت تر څنګ (شا) کېښود.

خور یې و پوښتل:

دا څه دي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

نور محمد و ویل:

دا سوغات دي.

خور يې بيا وپوښتل:

سوغات دې چا ته، راوړي دي؟

هغه و ویل:

ورور او ورېنداري ته مې، راوړلې دي.

هغې و ویل:

زه خو دې په ياد هم، نه وم.

نور محمد و ویل:

په ياد مې، وې.

خو وخت لنډ او مناسبه سوغات مې په مخه، را نه غلل.

سبا جمعه او بازار تود وي.

تا ته به سبا، دلته څه سوغات، واخلم.

هغې و ویل:

مننه کوم.

هسې مې، ټوکې کوې.

هر څه، لرم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورک اکا

....

کالي او بنګړي راته، لا لا مې اخيستي دي.

ته سوچ، مه کوه.

ښه شو چې، په خير راغلې.

زما هېڅ باور نه کېده، چې ته به، راشې.

ښه راغلاست.

بيا خور يې د کوټې نه، و وته.

لږ ځنډ وروسته يې، هغه ته چاى راوړ.

بيا يې نور محمد ته، و ويل:

تا ته کند (قند) راوړم که نبات؟

نور محمد و ويل:

هر څه چې وې او د چاى سره و خوړل شي.

بيا خور يې څه نبات مات او په غاب کې يې، واچول.

غاب يې خپل ورور ته، نږدې کړ.

نورمحمد، پر چاى ښنلو پيل کړ.

ورور يې هم، کوټې ته، ننوت او څه ځنډ وروسته، بل ورور يې هم راورسېد.

خبرې، اترې پيل شوې.

کيسې هم تودې شوې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورک اکا

....

هغوی له ورایه د واده کارونه پیل کړي او سر ته يې رسولي وو.

ټول شیان تیار وو.

د واده خرید هم شوی و.

په خبرو خبرو، ماښام شو.

څه نور میلمانه يې هم، د لرې ځایونو نه، ورسېدل.

د شپې ډوډۍ تیاره او بیا وخوړل شوه.

چای هم، پسې و څښل شو.

شپه را ورسېده او ټول بیده شوو.

سهار وختي د لمانځه ادا کولو د پاره، ټول پاڅېدل.

نارینه د باندې جومات ته، لاړل.

ښځو په کور کې، لمنځونه، ادا کړل.

بیا ښځو د سهار چای، تیار کړ.

نارینه هم د جومات نه، راورسېدل.

سهار چای وختي، و څښل شو.

بیا د آشپزانو مشر هم راغی.

هغه هم، چای وڅښه.

څو واړه دېګی د لرې ځایونو راتلونکو مېلمنو د پاره، باندې شوو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورک اکا

....

د کور نه د باندې لویې خېمې (تجیرونه) ودرول شوو.

ټغرې، فرش شوې.

د خاصو مېلمنو د پاره، توشکې او بالښتونه هم، راوړل شوو.

سازنده هم بلل شوي، وو.

مګر تر دې وخته، نه وو راغلي.

د واده اصلی مراسم د شپې له خوا وو.

د غرمې ډوډۍ وخوړل شوه، بیا ماسپښین، مازیګر او ماښام شو.

غټ (لوی) دیګي، باندې شوو.

د هرې خوا نه به مېلمانه، راتلل.

سازنده هم، ورسېدل.

مجلس تود، شو.

قطغني سندرې، ملي اتڼ او راز، راز نڅاوې، پیل شوې.

بیا د شپې ډوډۍ، و وېشل شوه.

خاصو مېلمنو، چای و څښل.

بیا ساز پیل او تر نیمې شپې یې، دوام وکړ.

شپه پخه او ساز بند شو.

خلکو، په وتلو پیل کړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورک اکا
....

د نږدې ځایونو مېلمانه، خپلو کورونو ته، لاړل.

یواځې ډېر لږ او نږدې خپل او خپلوانو، التـه شپه وکړه.

بیا سبا غرمې نه مخکې یې، ناوې په ډولۍ کې راو سته.

د ناوې راوستو نه وروسته، څه خپل او خپلوان هم پاتې وو.

بیا د ناوې پرانستل (رونمایی) مجلس پیل او هر چا به ناوې ته سوغاتونه، ورکول.

نورمحمد هم هغې او خپل ورور ته اخیستل شوې سوغاتونه، ورکړل.

بیا یې هغوی ته، مبارکي و ویله.

غرمه شوه.

مجلس هم پای ته، ورسېد.

د غرمې ډوډۍ خوړو نه وروسته، پاتې مېلمانه هم، په خپلو موخو پسې لاړل.

نورمحمد، بله شپه هم د ورونو په کور کې، تېره کړه.

سبا یي د ورونو او خور نه، خدای پاماني واخیسته او بېرته، کابل ته روان شو.

ماښام ناوخته هغه، کابل ښار ته، ورسېد.

بیا په پښو کاه فروشي کوڅې لور یې، پر حرکت پیل کړ.

ګړۍ وروسته هغه کوڅې ته، ورسېد.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورک اکا
....

بیا خپلې کوټې ته لاړ، کومه یې چې په ګډ(شریکه) نیولې وه.

څه مو ده نوره هم، تېره شوه.

بیا یې دوېیم ورور، واده وکړ.

درې کاله وروسته خور یې هم، واده شوه.

هر کس (چا) خپل نوی ژوند، پیل کړ.

نورک اکا دهغوی په وادونو کې هم ګډون وکړ او څه ډالۍ (تحفې) به یې په کابل ښار کې اخیستې او هغوی ته به یې ورکوې.

وخت تېرېده.

ملګرو به یې ویل:

نورک اکا!

ته ښېخي یواځې (مجرد) پاتې شوې!

چا به ویل:

ته د واحدو(مجردینو) شیخ شوې.

څه وخت ستا د ښځې کولو ګرځول (نوبت) دی؟

مونږ غواړ چې ستا د واده پلوهم، وخورو.

هغه به ویل:

تاسو ولې بې صبره یاست.

نوبت خو زما دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورک اکا

....

ځکه!

دواړو ورونو او خور مې هم واده کړی او خورا ښایسته او ګلالي، ماشومان لري.

زه هم غواړم د هغو په شان، واده وکړم.

خپله کورنۍ ولرم.

غواړم، ګلالي ماشومان ولرم.

مګر زه!!؟

ستونزه لرم.

ستونزه، د پیسو، نه لرل دي.

د واده د ولور پیسې، نه لرم.

کوښښ کوم، پیسې ټولې او واده پرې وکړم.

کلونه، تېر شوو.

نورک اکا څه پیسې، ټولې کړي.

ملګرو یې هغه ته، یوه انجلي خوښه کړه.

د نورک اکا عمر(سن) ډېر پوخ شوی و.

د ډاکټرنجیب الله حکومت و.

ملګرو یې لاس په کار، شوو.

هغه ته یې رایباري، وکړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورک اکا

....

د نورک اکا له خوا هغوي، ضمانت کوونکی شوو.

هغه ته یې نږدې یوه کور، په کرایه هم ونیو.

کور په زاړه ښار او چنداول سیمې کې، شتون درلود.

کور د اومه خښتو او خټو نه جوړ شوی و.

البته په کور کې دوې کوټې، پخلی خونه، حمام او تشناب هم وو.

کوشنی انګړ یې درلود.

په انګړ کې، یوه د اوبوڅاه هم وه.

د انګړ دروازه ډېره پخوانۍ او د لرګو نه جوړه شوې وه.

کور هم، د کوڅو په منځ کې و.

په ژمي کې د خټو او په اوړي کې به د خاورو او دوړو نه په تنګ و.

درې میاشتې، تېرې شوې.

لمړی یې دسمال واخیست بیا یې ساده کوژده (کوزده) وکړه او درې کاله وروسته یې واده هم، وکړ.

په واده کې یې د هغه ورونو او خور هم ګډون، کړی وو.

څه وخت تېر شو.

هغه ته خدای زوی، ور په برخه کړ.

هغه، ډېر خوشحاله شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورک اکا

....

هغه ته د کابل د رسم او رواج سره، د شیرېمي شپې (شب شش) ساده مراسم، ونیول.

په هغه مراسمو کې هغه د خوسر (خسر خېلو) او ګاونډیانو ښځو ګډون کړی وو.

څه موده، تېره شوه.

بیا یې خپل زوی، سونت (سنت) کړ.

د سونتۍ مراسم یې، په خوږې حلوا، تېر کړل.

زوی یې دوې کلن شو.

څه موده وروسته یې دوېیم زوی او بیا یوه لور.......... وشوه.

ژوند، تېرېده.

هغه به څه موده په یوه کرایي کور کې او بیا به یې څه موده په بل کرایي کور کې، تېروه.

هغه به کوښښ کوه چې د ښار نږدې سیمو نه، لېرې لاړ نه شي.

د هغه له پاره تګ او راتګ ستوزمن و.

هغه به تل دا سوچ کوه، تر څو داسې کرایي ځای د اوسېدو له پاره غوره کړي، تر څو کاه فروشۍ کوڅې یانې د هغه د دندې ځای ته، نږدې او د موټرو د کرایي ورکولو نه، بې برخې شي.

هغه هره ورځ سهار وختي، خپل کار سیمې ته او ماښام ناوخته، بېرته خپل کورته، ته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورک اکا

....

زامنو يې شاو خوا کاه فروشۍ ته نږدې سيمو کې، کار کاوه.

ځوک يې د الوګانو (کچالانو) چپس پخاوه او خرڅاوه، دوي نور يې د پخوانۍ چارچتي بازار کوڅې کې، چې اوس محال د کهنه فروشي په کوڅې مشهوره ده، راکړه ورکړه درلوده.

هغوي ټول سهار وختي نه تر ماښام ناوخته پورې کار کاوه او پيسې به يې ګټلې.

څه يې په خوراکي توکو، کور کرايې، برېښنا بل، داروګانو او د ژوند اړتيا وړ، شيانو مصرفه وې.

څه پيسې يې، زېرمه کوې.

اولادونه يې کله نا کله د پيسو ګټلو د پاره، ايران هېواد ته، هم تلل.

اولادونه يې ټول د نورک اکا په شان، خواريکښ وو.

څه وخت تېر شو.

په نظام کې، بدلون راغی.

کورنۍ جګړې پيل شوې.

هغه هم د نورو کابليانو په څېر، د کابل زاړه ښار نه، تېښته وکړه.

د کابل شمالي سيمي ته، د خپلو ماشومانو سره کډه شو.

التبه به يې هم د سرايې شمالي ته څېرمه د څارندوی (پوليس مېنې) تر پوخ سړک، د چرګانو په پېر او پلور بوخت و.

ځوکاله يې د کابل د يوې سيمې نه، بلې سيمې ته کډه کوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورک اکا
....

پوره څلور کاله یې د کابل په شاوخوا کې، تېر کړل.

نورک اکا، د خپلو زامنو په سوچ کې و.

هغه بېرېده چې د هغه په څېر به، هغوي هم عسکري ته سوق (ګډ) شي.

مګر د بدلونونه سره سم، جبري عسکري خدمت، له منځه لاړ.

جبري عسکري سیستم لړنګ شو.

حالات لړ، لړ په ښه کېدو، شوو.

نورک اکا هم د نورو کابلیانو کډوالو په څېر، بېرته د کابل زاړه ښار ته، کډه، وکړه.

لمړی په یوه کور کې چې خاوند (مالک) یې د کابل ښار نه وتي و، په وړیا توګه، خپلې شپې او ورځې تېروې.

څلور کاله یې الته، ژوند وکړ.

یوه ورځ، د کور خاوند راغی.

دروازه یې و ټکوه.

نورک اکا په کور کې، نه و.

دروازې خلاصولو د پاره یې زوی راغی.

دروازه یې خلاصه کړه.

د کور خاوند ته یې سلام، ورکړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه د الک سلام ته، وعلیکم و ویل.

بیا یې و پوښتل:

نورک اکا چېرته دی؟

زوی یې و ویل:

هغه کار ته، تللی دی.

بیا یې و پوښتل:

د کار ځای یې چېرته، دی؟

زوی یې و ویل:

د کاه فروشۍ په کوځې کې دی.

بیا یې الک ته، و ویل:

کولای شې هغه ته، غږ کړې؟

الک و ویل:

هو!

بیا هغه و ویل.

ته لاړ شه هغه ته و وایه چې د څو دکیکو له پاره دلته راشي.

زه به دلته، د هټۍ سره کښېنم.

الک و ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

سمه ده!

کس (د کور خاوند) هټۍ ته نږدې او هټۍوال ته یې، سلام ورکړ.

هټۍوال هم د هغه سلام ته، وعلیکم و ویل.

بیا یې و پوښتل:

څه مو په کار وو؟

هغه و ویل:

نه!

د نورک اکا سره مې، کار دی.

کولای شم د هغه د راتګ پورې، دلته انتظار شم؟

هټۍوال و ویل:

هو!

ولې نه!

دا ده!

پر دې څوکۍ، کښېنه.

د کور خاوند، څوکۍ د هټۍ دروازې ته څېرمه کېښوده.

بیا هغه، پرې کښېناست.

هټۍوال هغه ته و ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښځو د پاره تود چای په ترموز کې لرم.

د کور خاوند و ویل:

مننه کوم.

همدا اوس مې چای و څښه.

څو دکیکې یې لمر ته ډډه و وهه.

له جبه یې اوږده تسبیح، وباسه.

بیا یې په اړولو پیل کړ.

لمر ورته، خوند ورکړ.

څه وخت وروسته، تږی شو.

بیا یې په جبونو کې، لاس و واهه.

څه پیسې یې د جبه، و وېستې.

هټیوال ته یې و ویل:

یوه بوتل خوږې اوبه، راکړه.

هتیوال و ویل:

څه درکړم؟

د کور خاوند و ویل:

څه لرې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه و ویل:

کولا، فانتا او سپرایت لرو.

د کور خاوند وپوښتل:

کوم یو یې ارزانه دی؟

هټیوال و ویل:

ټولو بیه یې یوه شان ده.

خوند او رنګ یې بېل دی.

بیا هټیوال ورته، فانتا ورکړه.

هغه د فانتا سر پوښ خلاص او په څښلو یې، پیل کړ.

په دې وخت کې، نورک اکا هم ورسېد.

نورک اکا د کور خاوند، و پېژاند.

هټۍ ته، نږدې شو.

بیا یې سلام ورکړ.

د روغبړ نه روسته یې نورک اکا ته، و ویل:

د کور حالات (وضعیت)، څنګه دی؟

نورک اکا و ویل:

د پخوا په شان دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا د کور خاوند و ویل:

کومه مرستندویه ټولنه به خو د بیا جوړونې د پاره نه وي راغلې؟

نورک اکا و ویل:

نه!

تر اوسه خو نه ده، راغلې.

بیا یې و ویل:

کولای شم کور د نړدې نه، وګورم؟

نورک اکا و ویل:

ولې نه!

ستا خپل کور، دی.

بیا هغه ته یې، د کور ننوتو بلنه ورکړه.

د کور خاوند و ویل.

ته د ننه شه!

وګوره!

څوک نه وي.

نورک اکا، کور ته، د ننه او بیا یې و ویل:

څوک دې، نه وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورک اکا

....

د کور خاوند انګړ ته، د ننه شو.

کور او کوټې يې، د نړدې ولید.

د جهادي تنظیمونو په خپل منځي جګړو کې د هغه کور زیان لیدلی او ځو راکټونه په کې، لګېدلي هم وو.

بیا یې نورک اکا ته، و ویل:

ته ځان ته بل کور، و مومه!

زه غواړم، د خپل کور بیا رغونه، وکړم.

نورک اکا و ویل:

دا خو ډېر ښه کار، دی.

زه به ځان ته، بل کور، و مومم.

کله چې د بیا رغونې چارې یې خلاصې شوې، بېرته به خپله کډه راوړم.

د کور خاوند و ویل:

سمه ده!

زه خو په کور کي، خرڅه (مصرف) کوم.

وروسته پلان لرم چې، خپل کور، په کرایې، ورکړم.

نورک اکا و ویل:

ما سوچ کوه چې، دا کور به پر ما، وسپارې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورک اکا
....

زه به د کور پالنه هم، وکړم.

څه بوټي او ونې به په کې،هم کښېنوم.

د کور خاوند، و ویل:

زه غواړم کومې پیسې چې په کور کې لږوم، بېرته لاس ته، راوړم.

نورک اکا ویل:

زه غریب سړی او په ښار کې مزدوري، کوم.

د یوه چرګ ګټه هم تر پنځوس افغانیو، ډېره نه وي.

دومره ګټو، چې ویې خورو.

نه په نس ماړه یوو او نه په تن پټ.

نو، کرایه به څرنګه، ورکړو؟

د کور خاوند و ویل:

ستا خوښه!

اوس څوک بې پیسو(مفتې) خبرې هم، نه کوي.

نورک اکا خواشینی، شو.

بیا یې د کور خاوند ته و ویل:

ما ته څه وخت راکړه چې ځان ته، کوم بل کور، و مومم.

د کور خاوند و ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورک اکا

....

سمه ده!

زه تا ته، یوه میاشت وخت درکوم، تر څو ځان ته، بل ځای پیدا کړې.

هغه و ویل:

سمه ده!

د کور خاوند غوښتل د کور نه د باندې شي.

نورک اکا هغه ته، و ویل:

راځه څو دکیکي په کوټې کې، کښېنه.

زما سره، یوه ګیلاس تریخ چای، وڅښه.

دمه به دې هم، جوړه شي.

هغه و ویل:

مننه کوم.

اوس بل چېرې، کار لرم.

بیا کوم بل وخت چې، نصیب وي، چای به د تا سره وڅښم.

نورک اکا د هغه سره تر دروازې هم لاړ.

د کور خاوند د دروازې نه و وت.

د نورک اکا سره یې خدای پاماني وکړه.

هغه په لارې سیده شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورک اکا

....

 څټ ته يې هم، و نه کتل.

څه موده تېره شوه.

میاشت په چټکۍ سره، پوره شوه.

نورک اکا و نه توانېد تر څو، کوم بل کور بې له کرایې نه، ومومي.

څو ورځې نه وې تېرې شوې، چې د کور خاوند، بیا راغی.

وخت سهار وختې و.

نوی د سهار لمونځ په جمع، ادا شوی و.

نورک اکا هم د جومات نه، کور خوا ته، روان و.

د کور خاوند، د کور مخې ته، ولاړ و.

سترګې یې پر نورک اکا، و لګېدې.

په غصه شو.

او له ځانه سره یې، څه و ویل:

نورک اکا نږدې شو.

هغه ته یې سلام، ورکړ.

له غصې یې د هغه سلام ته، ځواب ور نه کړ.

نورک اکا خپل لاس د احترام په توګه، وړاندې کړ.

د کور خاوند د نورک اکا لاس ته، ټکان ورکړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورک اکا

....

بیا یې په غصه و ویل:

ما خو در ته ویلي و چې کور د یوې میاشتې په ترڅ کې وزګار(تش) کړه.

ته، تر اوسه دلته یې.

نورک اکا و ویل:

ما ډېر کوښښ وکړ چې کوم کور، نږدې و مومم خو تر اوسه مې نه دی موندلی.

د کور خاوند و ویل:

دا ستا خپل کار دی.

ما درته یوه میاشت وخت درکړی و.

اوس څو ورځې نورې هم، اوښتې دي.

همدا اوس کور راته ،تش کړه.

زه غواړم سبا وختي، ختګر او ترکاڼ راولم.

نورک اکا هر څه عذر او زاری وکړې، خو کوم ځای یې و نه نیوه.

شاوخوا ګاونډیان او لاروي، راټول شوو.

هغوی هم کوښښ وکړ تر څو د کور خاوند قانع کړي چې کور موندنه د نورک اکا له پاره ساده کار نه دی، ځکه هغه بې وزلی او د کرایې ورکولو توان، نه لري.

خبرو او عذرونو، کومه ګټه را نه وړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورک اکا

....

بیا خلکو د کور خاوند نه یې یوه اونۍ نوره هم، وخت واخیست.

هغه په غصه و ویل:

نورک اکا!

دا ځل مې د ګاونډیانو او سپین ږیرو لپاره (په خاطر)، یوه اونۍ وخت درکړ.

په نوې اونۍ کې دې، دلته و نه ګورم.

کوم وخت چې و وتې، کیلۍ هټۍوال ته، ورکړه.

هغه په قهر او غصې، له ځایه و خوزېد او لاړ.

نورک اکا ډېر خواشینی شو.

کورته، د ننه شو.

ښځې یې له هغه وپوښتل:

څنګه شو؟

هغه و ویل:

یوازې یوه اونې وخت راته ، ګاونډیانو اوږد کړ.

بیا هغې و ویل:

خدای مهربانه، دی.

کېدای شي، کوم کور و مومو.

نورک اکا و ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې له شکه!

کورونه ډېر دي، خو بې له کرایې نه شته.

هغې و ویل:

وګوره!

کوم ارزانه کرایي کور که په دې نږدې ځایونو کې، و مومې.

هغه و ویل:

سمه ده!

ګرځېدل، په کار دي.

زه اوزګار نه یم چې پسې وګرځم.

ښځې یې و ویل:

زه به، پسې وګرځم.

نورک اکا و ویل:

سمه ده!

خو زوی دې هم، د ځانه سره یوسه.

کوښښ وکړه تر څو کوم ارزانه کور، پیدا کړې.

هغې و ویل:

سمه ده!

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورک اکا

....

زه به، کوښښ وکړم.

بیا د نورک اکا ښځې و ویل:

ته کوټې ته لاړ شه.

زه به چای دم کړم.

ته هم، خپلې دندې، ته ځې.

هغه و ویل:

سمه ده!

نورک اکا کوټې ته د ننه شو.

سوړاوسپلی یې و باسه.

پر توشکې کښېناست.

بالښت یې، څټ ته کېښود.

کوشنۍ راډیو یې روښانه (چالانه) کړه.

د خبرونو وخت و.

خبرونو ته یې غوږ و نیو.

په دې ترخ کې، ښځه یې کوټې ته د ننه شوه.

هغې دم کړی چای، په پطنوس کې نیولی و.

نورک اکا ته، نږدې او پطنوس یې، د هغه په مخ کې، کېښود.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورک اکا

....

بیا یې د الماریٔ نه د ډوډیٔ دستر خوان، راواخیست او نورک اکا مخې ته یې اوار کړ.

کندانی (قنداني) یې را واخیسته او یوه کاچوغه بوره یې په یوې پیالې کې واچوه.

بیا یې د چایجوش نه چای، په پیالې کې واچوه او نورک اکا مخې ته یې کېښود.

نورک اکا هم د چای په څښلو، پیل کړ.

سهار وختیٔ و.

د هغه څه ماشومان لا هم، بیده وو.

مشر زوی یې هم دستر خوان ته، کښېناست او پر چای څښلو یې پیل کړ.

چای، و څښل شو.

نورک اکا او مشر زوی یې، له ځایه پاځېدل او د کوټې نه، و وتل.

خپل بوټان یې په پښو او واسکټونه یې، سم کړل.

بیا د کوره و وتل او دندې خوا، روان شوو.

هغوی خورا خپه او ټوله ورځ یې په سوچونو کې، تېره کړه.

چندان سوداییې، هم و نه کړه.

ورځ پرې، په سختیٔ تېره شوه.

نورک اکا، ماښام ناوخته، کور ته ستون شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورک اکا
....

د شپې ډوډۍ تیاره وه.

ښځې یې د الګانو پیاوه، پخه کړې وه.

نورک اکا خپلې ښځې ته و ویل:

ته خو به د کور لټونې د پاره نه وې وتې؟

هغې و ویل:

وتلې وم.

ټوله ورځ، په نږدې کوڅو کې و ګرځېدم.

نن خو تش لاس، بېرته کورته راغلم.

ډېرى ښځو راته وعده راکړه، چې راسره مرسته وکړي.

بیا نورک اکا و ویل:

ما هم، خپلو ملګرو ته، و ویل.

هغوى هم زما سره وعده وکړه تر څو په لنډه موده کې یوه ارزانه کور و مومي.

توکل په خداى!

بیا، ښځې یې و ویل:

کتغ تود دى.

څه وکړم؟

نورک اکا و پوښتل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورک اکا

....

ماشومان ټول په کور کې دي؟

هغې و ویل:

هو!

سمه ده!

کتغ و باسه، چې ویې خورو.

بیا یې زیاته کړه.

د نن ورځې تولکي پلو هم، بې خونده و.

چاي مې هسې له یاده، و وت.

ډېر بې چورته (چرته) وم.

ښځې یې و ویل:

چورت (چرت) مه وهه.

هر څه د خدای په لاس کې دي.

خدای به رڼایې کړي.

نورک اکا و ویل:

بې له شکه.

بیا یې خپل زوی ته، و ویل:

د لاس منځلو اوبه راوړه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورک اکا
....

هغه پاڅېد.

کوزه او لګن (چلمچي) یې راوړ او د کورنۍ د غړو په لاس منځلو یې، پیل کړ.

لمړی یې خپل پلار ته اوبه واچوې او وروسته د کورنۍ، نورو غړو ته.

د نورک اکا لور، دسترخوان اوار کړ.

د پل خشتي جومات تر څنګ کومي وچې او ارزانه ډوډۍ نورک اکا اخیستې وې پر دسترخوان کېښودې.

په دې ترخ کې د نورک اکا ښځې ماشومانو ته غږ کړ.

راځۍ!

کاسې کور ته یوسې.

پیاوه، توده خوند کوي.

بیا ماشومانو په چټکۍ سره، کاسې ویوړې او پر دسترخوان یې کېښودې.

نورک اکا او نورو د وچو ډوډیو پر ماتولو، پیل کړ.

هغوی به ډوډۍ ماتوې او د پیاوې په کاسو کې به یې اچوي.

کاسې ډکې شوې.

لږ ځنډ وروسته د نورک اکا ښځې د الوګانو (کچالانو) غاب راوړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورک اکا

....

غاب يې د دسترخوان په منځ کې کېښود، تر څو د ټولو لاس ورته ورسيږي.

ډوډۍ په خوند سره پيل شوه.

نورک اکا به کله ډوډۍ خوړه او کله به په سوچ کې ډوبېده.

ډودۍ خلاصه او دستر خوان، ټول شو.

نورک اکا شکر، و ويست.

بيا څه ځنډ وروسته، ښځې يې چاى راوړ.

هغوی، چای وڅښل.

د کور موندې کيسې، روانې وې.

شپه پخه او ډېری ماشومان، بيده شوو.

پر نورک اکا هم خوب، راغی.

پر توشکې و غزېد.

بالښت يې تر سر لاندې، کېښود.

سوړ اوسېلي يې و باسه.

بيا په سوچونو کې، ډوب شو.

ځنډ وروسته هغه هم، بيده شو.

سهار وختې د چرګانو آذانونو، کوم چې هغه په کپسونو(قفسونو) کې ساتلي و، راويښ کړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورک اکا
....

سترګې يې و مښې.

له ځايه، پاڅېد.

بيا انګړ او وروسته، حمام ته لاړ.

اودس يې وکړ.

بيا د کور نه، و وت.

ځان يې د سهار لمونځ جمع ته، ورساوه.

مشر زوی يې هم ور سره و.

د لمانځه نه وروسته، ځينو سپين ږيرو ته يې د خپل د کور ستونزې و ويلې.

هغوی هم وعدې وکړې تر څو، د هغه سره په کور موندنې کې، مرسته وکړي.

دوې ورځې نورې هم، تېرې شوې.

د نورک اکا ښځه سهار و ختي د چای څښلو نه وروسته، د کور لټولو د پاره، و وته.

اخوا ديخوا و ګرځېده.

يوه خورړنه يې مخې ته، راغله.

هغې ته يې سلام ورکړ.

هغې هم، سلام ته، وعليکم و ويل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا یې د نورک اکا ښځې ته ، زېری ورکړ.

هغې و ویل:

ښه شو چې له تا سره مې ولیدل.

که نه، غوښتل مې ستا کورته، راشم.

ښه شوه ،پر مخه راغلې.

ما تاسو ته په ارزانه، یوه کور موندلی دی.

راځه چې، هغه وګورو.

په کیسو، کیسو هغوی کرایي کورته، ورسېدل.

د کور کیلۍ د ګاونډ په کور کې وې.

خورړنه یې مخکې شوه او د ګاونډ کور دروازه یې وټکوه.

یوه الک دروازې ته، راغی.

دروازه یې خلاصه او ښځو ته یې سلام واچوه.

هغو هم د الک سلام ته، وعلیکم و ویل.

بیا یې ترې وپوښتل.

مور دې په کور کې ده؟

هغه و ویل:

هو!

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا يې و ویل:

کولای شو د ننه راشو؟

الک و ویل:

تاسو دلته ودرېږئ!

زه به مې مور ته، غږ کړم.

الک کور ته، د ننه شو.

هغوی د دروازې تر څنګ، ودرېدې.

څو د کیکې نه وې تېرې شوې چې، د الک مور دروازې ته راغله.

د ښځو سره يې ستړي مشې وکړه.

د نورک اکا د ښځې خوررېنه يې و پېژانده.

بیا يې هغوی ته د کور د ننوتو او چای څښلو، بلنه ور کړه.

هغوی و ویل:

مننه کوو.

خور رېنه مې غواړی، ګاونډ کرايي کور وګوري.

د الک مور و ویل:

سمه ده!

زه به، کیلۍ را واخلم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورک اکا
....

هغوی و ویل:

سمه ده!

مونږ به، په انګړ کې ودرېږو.

د الک مور، کوټې ته ننوته.

بیا په چټکۍ سره د باندې او کیلۍ یې هغوی ته، وښودې.

بیا هغه د مخه شوه او ښځو ته یې و ویل:

راځې چې، ځو.

بیا یې خپل زوی ته و ویل:

دروازه بنده کړ، چې چرګان و نه وځي.

الک و ویل:

سمه ده!

مورې!

هغوی ټول د انګړ نه و وتې او کوڅې ته شوې.

بیا د کرایي کور ته، ورسېدې.

د الک مور کیلۍ د دروازې په کلپ (قفل) کې د ننه او کلپ یې خلاص کړ.

بیا یې دروازه ټېله او د ننه خوایې، خلاصه کړه.

پر ښځو یې، غږ کړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورک اکا

....

راځئ!

هغوی هم کوشني انګړ ته، د ننه شوې.

بیا یې د کوټو په لیدو، پیل کړ.

کوټې یې و کتې.

وروسته یې د الک د مور نه و پوښتل:

کرایه یې څو ده؟

هغې و ویل:

زه نه پوهېږم.

کرایه یې، زما مېړه ته څرګنده ده.

بیا یې و پوښتل:

مېړه دې څه وخت کور ته راځي؟

هغې و ویل:

هغه په حکومت کې مامور دی.

هره ورځ، وروسته له څلورو بجو، کور ته، راځي.

د نورک اکا ښځې، و ویل:

سمه ده!

مننه کوم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورک اکا

....

زه به نورک اکا ته و وایم چې سبا پنځه بجې ستاسو، کور ته، راشي.

د الک مور، و ویل:

سمه ده!

زه به د الک پلار ته و وایم چې سبا کوم وخت چې کورته راغی، د باندې لاړ نه شئ.

بیا یې ښځو ته و ویل:

راځئ!

د باندې شو.

هغوی د کور نه، و وتل.

بیا د الک مور دروازه، وتړه.

کیلۍ یې په جب کې واچوې او د ښځو سره بېرته، خپل کور خوا ته روانه شوه.

کورته، ورسېده.

بیا د نورک اکا ښځې او د هغې خورڼني ترې خدای پاماني واخیسته.

د الک مور خپل کور ته، د ننه شوه.

د نورک اکا ښځه او د هغې خور ړنه هم خپلو کورونو خوا، روانې شوې.

په یوه ځای کې یې، یوې د بلې نه خدای پاماني واخیسته او هر یوه خپلو کورنو ته، ستنې شوې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورک اکا

....

د نورک اکا ښځه خوشحاله شوه.

وخت تېر او ماښام نا وخته شو.

نورک اکا کور ته، راغی.

هغه په سوچ کې و.

ښځې يې و ويل:

پوهيږې!!

نن مې يوه کور، وليد.

زمونږ د پاره ډېر ښه او مناسبه دی.

ما هغه کور د نږدې نه، وليد (وکوت).

کيلۍ يې د ګاونډ کورښځې سره وې.

نورک اکا وپوښتل:

کرايه يې څو ده؟

هغې و ويل:

ګاونډ ته څرګنده ده.

د ګاونډ ښځې و ويل:

سبا وروسته له څلوربجو نه، نورک اکا ولېږه، چې زما د مېړه سره خبرې وکړي.

هغه و ويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

سمه ده!

څوک به زما سره لاړ شي؟

ښځې يې و ويل:

ته، کورته راشه، زه به درسره لاړه شم.

نورک اکا و ويل:

سمه ده!

سبا به وختي، کورته، راشم.

نورک اکا، خوشحاله شو.

شپه د تل په څير، تېره او سبا شو.

نورک اکا وختي کارته، لاړ.

بيا مازيګر کورته، ستون شو.

ښځه يې د هغه سره د کراي کور ګاونډ ته، لاړه.

دروازه يې وټکوه.

بيا هماغه الک، دروازې ته راغی.

نورک اکا وپوښتل:

پلار دې کورکې دی؟

هغه و ويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

هو!

هغه په کور کې دی.

بیا یې هغه ته، و ویل:

پلار ته دې غږ، کړه.

د ګاونډ کور د کرایې په هکله ترې پوښتنه کوم.

هغه و ویل:

سمه ده!

زه به ورته، غږ کړم.

الک کورته، د ننه شو.

څو دکیکې نه وې تېرې شوې چې د الک پلار دروازې ته، راغی.

د سترې مشي نه یې وروسته، وپوښتل:

څه خدمت کولای شم.

نورک اکا و ویل:

زما ښځه پرون د ستا د ښځې سره یې ګاونډ کور، لیدلی و.

مونږ غواړو هغه په کرایه و نیسو.

بیا د الک پلار و ویل:

تاسو پوهیږئ، چې کرایه یې څومره ده؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورک اکا و ویل:

نه!

ګاونډ و ویل:

۸۰۰ اته سوه افغانۍ په میاشت کې ده.

نورک اکا و ویل:

کرایه یې لوړه ده.

زه یوه غریب سړی یم.

د کاه فروشي په کوځې کې، چرګان خرڅوم.

دومره وس، نه لرم.

ګاونډ و ویل:

د څو افغانیو وس لرې چې زه یې خاوند ته ، و وایم.

نورک اکا و ویل:

۴۰۰ څلور سوه افغانۍ.

بیا د الک پلار و ویل:

زه به ستا په برخې کې، د کور خاوند ته، و وایم.

ډېر به کوښښ وکړم چې دا کور تا ته په کرایه درکړي.

نورک اکا و ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورک اکا

....

ته کوښښ وکړه، خدای مهربانه دی.

د الک پلار و ویل:

سمه ده!

زه ستا ستونزي، هغه ته و وایم.

ته سبا همدا وخت، راشه!

توکل په خدای!

بیا نورک اکا د هغه نه خدای پاماني واخیسته او د ښځې سره تر کوره لاړ.

ښځه یې کور ته د ننه او نورک اکا بېرته د کاه فروشۍ کوځې ته، سیخ شو.

کار ځای ته، ورسېد.

تر ماښامه، لګیا وه.

ماښام نا وخته بېرته، کورته راغی.

هغه لږ خوشحاله و.

د کرایې کور نیولو، هڅې روانې وې.

شپه تېره، بیا سهار وختي، دندې ته لاړ.

مازیګر د کرایي کور ګاونډ یې په کوڅې کې ولید او د هغه یې وپوښتل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

څنګه شو؟

هغه و ویل:

د کور خاوند راضي نه و.

ما کوښښ وکړ.

ستا د بې وزلي او ستونزو کیسه مې هغه ته، وکړه.

هغه و منه.

بیا نورک اکا و ویل:

کله کولای شم، کډه راوړم؟

ګاونډ و ویل:

سر له سبا!

هر کله، وغواړې.

بیا نورک اکا و ویل:

سمه ده!

مننه کوم.

کولای شم کیلۍ تر لاسه کړم؟

ګاونډ و ویل:

هو!

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورک اکا

....

خو کیلۍ په کور کې دي.

راځه!

کور ته لاړ شو.

زه به کیلۍ تا ته درکړم.

نورک اکا ډېر خوشحاله شو.

بیا د ګاونډ سره، تر کوره لاړ.

ګاوند نورک اکا ته، د چای څښنلو بلنه ورکړه.

نورک اکا و ویل:

مننه کوم.

کوم بل وخت به چای در سره وڅښم.

بیا ګاونډ خپل کور ته د ننه شو.

نورک اکا د دروازې څټ (شا) ته ودرېد.

څو دکیکې وروسته، ګاونډ را و وت.

کیلۍ یې نورک اکا ته، ورکړې.

بیا یې هغه ته، و ویل:

د کور ساتنه به کوې.

د ژمې په وخت کې د بامونو واوره به، هرو مرو توګې (پاکوې).

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورک اکا و ویل:

سمه ده!

د خپل د کور په شان به یې پالنه وکړم.

بیا یې د ګاونډ نه، خدای پاماني واخیسته او خپل کور ته، په خوشحالۍ سره روان شو.

خوشحاله کور ته ننوت او ښځې ته یې و ویل.

بلا یې، بلا !

زما یقین نه راته چې ته به، کور پیدا کړې.

اوس دې منم.

هغه په خندا شوه.

بیا یې و ویل:

ګیدړ دې له پامه ځناور، نه راځي؟

نورک اکا و ویل:

ګیدړ مه یادوه چې پیدا نه شي.

بیا به، چرګان وخوري.

ښځې یې، و ویل:

ته د څه د پاره یې؟

ته یې، مه پرېږده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورک اکا

....

نورک اکا و ویل:

سمه ده!

بیا یې ښځې ته، و ویل:

سبا به تاسو د ماشومانو سره د کور کالي او لوښي ټول (غونډ) کړئ.

زه به هم ماسپښین، راشم.

یوه لاسې غټ ګاډی به راولمو تر څو شیان په کې بار او نوي کورته کډه وکړ،.

هغوی نوی کور ته کډه وکړه.

وختونه تېرېدل او ماشومان هم لوېدل.

لمړی، هغه خپل مشر زوی ته، کوژده وکړه.

دوې کاله وروسته هغه ته یې، واده وکړ.

بیا ټولو په ګډه، پیسې ټولوې.

څو کاله نور هم، تېر شوو.

بیا یې دوېیم زوی ته کوژده (کوزده) وکړه.

درې کاله ورسته یې هغه ته هم، واده وکړ.

بیایې یوه لور کوژده او څنډ وروسته، واده شوه.

د هغې خوسرګنی (خسرګنۍ) کور، په فاریاب کې وو.

هغه اوس په فاریاب ولایت کې، ژوند کوې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورک اکا
....

هغه، څو ماشومان هم لري.

کال وروسته یې بله لور هم کوژده او دوې کاله وروسته یې واده کړه.

هغه، ډېر خوشحاله دی.

زامنو یې، عسکری نه ده کړې.

اوس محال هغه ۴ څلور زامن او درې لورګانې لري.

درې زامنو او درې لورګانو یې، ودونه کړي دي.

د هغه په وینا سن یې تر اتیاوو اوښتی دی.

نورک اکا د خپل یوه زوی سره ګډ د باغ قاضي سیمې په نواب کوڅې کې، ژوند کوي.

هغه ډېر تکړه او پر تجارت یانې د چرګانو په پلور او پېر کې خورا چابکه او مهارت لري.

اوس هم د ځوانۍ په څېر وختي راځې او تر ناوخته، کاه فروشۍ کوڅې کې، پر کاراوبار لګیا او بوخت وې.

د هر چاه سره، ښه سلوک لري.

هغه خوشحاله او په خندا د خلکو سره، خبرې کوي.

هغه د ښه صحت نه برخه من دی.

د کرونا مریضي یې هم، تېره کړې ده.

هیچا د هغه سره مالي مرسته، نه ده کړې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورک اکا

....

زه هم، هغه د شلو کلونو نه را په دېخوا پېژنم.

کله ، نا کله دهغه نه بهرني چرګان، بتې (بتکې) او کیکرې په مناسبه بیه، پېرم.

هغه کار کوي او په خوشحالۍ سره، ژوند تېروي.

پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورک اکا

....

د چاپ شویو کتابونو لېست

۱. معماری افغانستان
۲. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش شفاخانه ها)
۳. راهنمود طلایې (برای اساتید انستیتوت های تخنیکې و ساختمانی افغانستان)
٤. رسم تخنیک (گامی به سوی دنیای انجینری) جلد اول
٥. رسم تخنیک (گامی به سوی دنیای انجینری) جلد دوم
٦. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش اداری)
۷. معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)
۸. معماری شهر کابل (بی بی مهرو)
۹. افغانستان در قرن تکنالوژی
۱۰. زونبندی اقلیم و زلزله افغانستان
۱۱. صدقه جاریه / دنیای انجینری
۱۲. آموخته های ناب از طراحی تا نظارت جلد اول (۱۹۹۰ الی ۲۰۲۱)
۱۳. داستان حقیقی با مقیاس معماری
۱٤. فرار از کشور- با تصاویر مستند
۱٥. نقش دانشمندان مسلمان، بر بر در فن معماری و معماری
۱٦. پخسه در افغانستان
۱۷. بنیا نگذاری اولین مساجد توسط افغانها در آسترلیا
۱۸. آموخته های ناب از طراحی تا نظارت جلد دوم (۱۹۹۰ الی ۲۰۲۱)

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورک اکا

....

۱۹. منار جام - الهامی برای قطب منار
۲۰. آموخته های ناب از طراحی تا نظارت جلد سوم (۱۹۹۰ الی ۲۰۲۱)
۲۱. جام یا کلیان (کلان)
۲۲. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد اول
۲۳. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد دوم
۲٤. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد سوم
۲۵. چېر ته چې قانون نه شته (ګډوډي د افغانستان په معماری کې)
۲٦. مډرنه جوما تونه ,, پخوا او نن ،،
۲۷. هله جور کو (نی پخسه – مقاوم زلزله)
۲۸. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش مساجد)
۲۹. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش مکاتب)
۳۰. هنر و صنعت چوب در مرادخانی
۳۱. هنر و پیشه حکاکې - زرگری در مرادخانی
۳۲. هیچ (چهل داستان واقعی)
۳۳. معماری اصیل شهر کابل (تشریح مورخ ۱۷ ماه میزان سال ۱۴۰۱ پوهنتون پولی تخنیک کابل)
۳٤. ۴۰- چهل
۳۵. مجنون او ګلچېن (پښتو ناول)
۳٦. در جستجو (ناول به زبان دری)
۳۷. تفاوت ها تفاوت می آورد (کتاب تصویری)
۳۸. مجموعه از دروس دینی مولوی صاحب خیرالله مخدوم (جلد اول)

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورک اکا

....

۳۹. برف ها آب میشود
۴۰. رسم و تخنیک (گامی به سوی دنیای انجینری) جلد سوم
۴۱. آرزو و امید (ناول به زبان دری)
۴۲. بوډا ښکاري (پښتو ناول)
۴۳. نامنوني ژوي (پښتو ناول)
۴۴. د اسلامي معمارۍ پیل
۴۵. حیوانات شوخ (ناول به زبان دری)
۴۶. مجموعه از دروس دینی مولوی صاحب خیرالله مخدوم (جلد دوم)
۴۷. د شپېلۍ مینه (مه ینه) په کچه ګرۍ کې (پښتو ناول)
۴۸. حشمت خان د کلا معماري
۴۹. د افغان الک او آذري جلۍ مینه (پښتو ناول)
۵۰. د وچو بنونه او پارکونو معماري
۵۱. د یوې ښونکې مینان په یوه ټولګي کې (پښتو ناول)
۵۲. د ژرنده ګرې ماما مینه (پښتو ناول)
۵۳. په اسلامي نظام کې ودانیز پرمختګ
۵۴. شپېنه ادې (پښتو ناول)
۵۵. بې زده کړې پوی (پښتو ناول)
۵۶. د مینې تاو (پښتو ناول)
۵۷. (BIM) په خپله ژبه - په نړۍ کې تر ټولو نوې او ګړندۍ کرنلاره د معمارانو او اینجینیرانو(انجینرانو) له پاره
۵۸. مجموعه از دروس دینی مولوی صاحب خیرالله مخدوم (جلد سوم)
۵۹. سیدو او عیدو - د کوشنیوالي خواره ملګري (پښتو ناول)
۶۰. د یوې میاشتې ناوې (پښتو ناول)
۶۱. دخاخکو هار (د یوه سړی لنډې کیسې)

(c) ketabton.com: The Digital Library

٦٢. د کابل ښار اصلي معماري (مراد خانۍ)
٦٣. کوشنۍ سوداګره (پښتو ناول)
٦٤. د کابل ښار معماري - بي بي مهرو
٦٥. سرغندوی (ناب، مشهور) پوډري
٦٦. ډارونکی سیلاب (پښتو ناول)
٦٧. خواریکښ قاضي (پښتو ناول)
٦٨. د پخوانیو جوماتونو توپیر د نن سره
٦٩. د مور وژونکی (قاتل)، (پښتو ناول)
٧٠. د مور میړه (پښتو ناول)
٧١. مجموعه از دروس دینی مولوی صاحب خیرالله مخدوم (جلد چهارم)
٧٢. لېونی ملا (پښتو ناول)
٧٣. ځوان شهید (پښتو ناول)
٧٤. توده برستن (پښتو ناول)
٧٥. نورک اکا (پښتو ناول)

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورک اکا
....

د کار لاندې کتابونو لېست

١. مجموعه از دروس دینی مولوی صاحب خیرالله مخدوم (جلد پنجم)
٢. لیونی لېوه
٣. د خاورو لاندې ښار
٤. سپین کارغه
٥. سور تنور
٦. خړه بیزو
٧. بندي مرغه
٩. بې وخته باران
١٠. د ژوند پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورک اکا

....

د امکان او وخت په صورت کې

١. پخسه در افغانستان (به زبان انگلیسی)
٢. تاریخ معماری افغانستان
٣. حویلی های آسمان خراش
٤. ارتباط گذ شته، حال و آینده در معماری
٥. استعداد، سرعت و اقتصاد در معماری افغانستان
٦. شیطان چراغ
٧. خاطره ها

(c) ketabton.com: The Digital Library

Noorak Ancle

Written by: Architect PHD Hashmatullah Atmar

Date: July -August /2026

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library